

ויגש
יח

ויגש אליו יהודה ויאמר
בי אדני ידבר-נא עבדך דבר
באזני אדני ואל-יחר אפך
בעבדך כי כמוף כפרעה: אדני
שאל את-עבדיו לאמר היש-
לכם אב או-אח: ונאמר אל-
אדני יש-לנו אב זקן וילד
זקנים קטן ואחיו מת ויתר
הוא לבדו לאמו ואביו אהבו:
* ותאמר אל-עבדיך הורדהו
אלו ואשימה עיני עליו:
** ונאמר אל-אדני לא-יוכל
הנער לעזב את-אביו ועזב
את-אביו ומת: ותאמר אל-
עבדיך אם-לא ירד אחיכם
הקטן אתכם לא תספון
לראות פני: ויהי פי עלינו אל-
עבדך אבי ונגד-לו את דברי
* אדני: ויאמר אבינו שבו
שברו-לנו מעט-אכל: ונאמר
לא נוכל לרדת אם-יש אחינו
הקטן אתנו וירדנו כי-לא
נוכל לראות פני האיש ואחינו
** הקטן איננו אתנו: ויאמר
עבדך אבי אלינו אתם ידעתם
כי שנים ילדה-לי אשתי: ויצא
האחד מאתי ואמר אך טרף
טרף ולא ראיתיו עד-הנה:

כט ולקחתם גם-את-זה מעם פני
וקרהו אסון והורדתם את-
ל שיבתי פרעה שאלה: ועתה
כבאי אל-עבדך אבי והנער
איננו אתנו ונפשו קשורה
שני לא בנפשו: והיה פראותו כי-אין
הנער ומת והורידו עבדיך
את-שיבת עבדך אבינו ביגון
לב שאלה: כי עבדך ערב את-
הנער מעם אבי לאמר אם-לא
אביאנו אליך וחתאתי לאבי
לב כל-הימים: ועתה ישב-נא
עבדך תחת הנער עבד לאדני
לד והנער יעל עם-אחיו: כי-איך
אעלה אל-אבי והנער איננו
אתי פן אראה ברע אשר
מה א ימצא את-אבי: ולא-יכל יוסף
להתאפק לכל הנצבים עליו
ויקרא הוציאו כל-איש מעלי
ולא-עמד איש אתו בהתודע
ב יוסף אל-אחיו: ויתן את-קלו
בבכי וישמעו מצרים וישמע
ג בית פרעה: ויאמר יוסף אל-
אחיו אני יוסף העוד אבי חי
ולא-יכלו אחיו לענות אתו
ד כי נבהלו מפניו: ויאמר יוסף
אל-אחיו גשו-נא אלי ויגשו
ויאמר אני יוסף אחיכם אשר-
ה מכרתם אתי מצרימה: ועתה |
אל-תעצבו ואל-יחר בעיניכם

כי-מכרתם אתי הנה פי
למחיה שלחני אלהים
ו לפניכם: כי-זה שנתים הרעב
בקרב הארץ ועוד חמש שנים
אשר אין-חריש וקציר:
ז וישלחני אלהים לפניכם
לשום לכם שארית בארץ
ולהחיות לכם לפליטה גדלה:
ח ועתה לא-אתם שלחתם אתי
הנה פי האלהים וישמיני לאב
לפרעה ולאדון לכל-ביתו
ומשל בכל-ארץ מצרים:
ט מהרו ועלו אל-אבי ואמרתם
אליו כה אמר בנה יוסף שמני
אלהים לאדון לכל-מצרים
י רדה אלי אל-תעמד: וישבת
בארץ-גשן והיית קרוב אלי
אתה ובניך ובני בנה וצאנך
ובקרך וכל-אשר-לך:
יא וכלפלתי אתך שם פי-עוד
חמש שנים רעב פן-תורש
אתה וביתך וכל-אשר-לך:
יב והנה עיניכם ראות ועיני אחי
בנימין פי-פי המדבר אליכם:
יג והגדתם לאבי את-כל-כבודי
במצרים ואת כל-אשר ראיתם
ומהרתם והורדתם את-אבי
יד הנה: ויפל על-צוארי בנימן-
אחיו ויבך ובנימן בכה על-
טו צוארו: וינשק לכל-אחיו

וַיִּבְרַךְ עֲלֵהֶם וְאַחֲרֵי כֵן דִּבְרָו
 טו אַחֲיוּ אֹתוֹ: וְהִקְלַ נְשָׁמַע בֵּית
 פְּרָעָה לֵאמֹר בָּאוּ אַחֵי יוֹסֵף
 וַיִּיטֵב בְּעֵינֵי פְרָעָה וּבְעֵינָיו
 יז עֲבָדָיו: וַיֹּאמֶר פְּרָעָה אֶל-יוֹסֵף
 אָמַר אֶל-אֲחִיךָ זֹאת עָשׂוּ טַעֲנוּ
 אֶת-בְּעֵינֵיכֶם וּלְכוּ-בָאוּ אֶרְצָה
 יח כְּנָעַן: וּקְחוּ אֶת-אֲבִיכֶם וְאֶת-
 בְּתִיכֶם וּבָאוּ אֵלַי וְאֶתְנַה לְכֶם
 אֶת-טוֹב אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶכְלוּ
 רביעי
 טז אֶת-חֵלֶב הָאָרֶץ: וְאֶתְהָ
 צִוִּיתִהּ זֹאת עָשׂוּ כְּחוֹ-לְכֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עֲגָלוֹת לְטַפְכֶם
 וּלְנִשְׂיֵכֶם וּנְשֵׂאתֶם אֶת-אֲבִיכֶם
 כ וּבָאתֶם: וְעִוַנְכֶם אֶל-תַּחֲסִ
 עַל-כְּלִיכֶם כִּי-טוֹב כֹּל-אֶרֶץ
 טז מִצְרַיִם לְכֶם הוּא: וַיַּעֲשׂוּ-כֵן
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּתֶן לָהֶם יוֹסֵף
 עֲגָלוֹת עַל-פִּי פְרָעָה וַיֵּתֶן לָהֶם
 כב צֶדֶה לְדַרְךָ: לְכֹלֶם נָתַן לְאִישׁ
 חֲלֹפוֹת שְׂמֹלֹת וּלְבִנְיָמִן נָתַן
 שלש מאות פסוק וחמש חלפות
 כג שְׂמֹלֹת: וְלֵאבִיו שְׁלַח כְּזֹאת
 עֲשֵׂרָה חֲמִרִים נְשָׂאִים מְטוֹב
 מִצְרַיִם וְעֲשֵׂר אֶתְנַת נְשֵׂאת
 בַר וּלְחָם וּמִזֹּן לֵאבִיו לְדַרְךָ:
 כד וַיִּשְׁלַח אֶת-אֲחִיו וּלְכוּ וַיֹּאמֶר
 כה אֱלֹהִים אֶל-תְּרַגְזוּ בְּדַרְךָ: וַיַּעֲלוּ
 מִמִּצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן אֶל-
 טז יַעֲקֹב אֲבִיהֶם: וַיַּגִּדוּ לוֹ לֵאמֹר

עוֹד יוֹסֵף חַי וְכִי-הוּא מֵשֵׁל
 ככל-ארץ מצרים ויפג לבו כי
 כו לֹא-הָאֵמִין לָהֶם: וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו
 אֵת כָּל-דִּבְרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר
 אֱלֹהִים וַיִּרְא אֶת-הָעֲגָלוֹת
 אֲשֶׁר-שָׁלַח יוֹסֵף לְשֵׂאת
 אֹתוֹ וַתַּחֲי רִיחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם:
 חמישי
 כז וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רֵב עוֹד-יוֹסֵף
 בְּנֵי חַי אֲלֹכָה וַאֲרָאנוּ בְּטָרָם
 מו אֲמוֹת: וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וְכָל-
 אֲשֶׁר-לוֹ וַיָּבֹא בָאֵרָה שִׁבְעַ
 וַיִּזְבַּח זִבְחִים לְאֱלֹהֵי אֲבִיו
 ב וַיִּצְחַק: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים |
 לְיִשְׂרָאֵל בְּמִרְאֵת הַלַּיְלָה
 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב | יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר
 ג הֲנִנִּי: וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי הָאֵל
 אֱלֹהֵי אֲבִיךָ אֶל-תִּירָא מִרְדָּה
 מִצְרַיִמָּה כִּי-לָגִי גְדוֹל אֲשִׁימָךְ
 ד שָׁם: אֲנֹכִי אֲרַד עִמָּךְ מִצְרַיִמָּה
 וְאֲנֹכִי אֲעֲלֶךָ גַם-עִלְיָה וַיֹּסֵף
 ה יִשִּׁית יָדָו עַל-עֵינָיו: וַיִּקַּם
 וַיַּעֲקֹב מִבְּאֵר שִׁבְעַ וַיִּשְׂאוּ בְנֵי-
 יִשְׂרָאֵל אֶת-יַעֲקֹב אֲבִיהֶם
 וְאֶת-טָפְסָם וְאֶת-נְשֵׂיהֶם
 בְּעֲגָלוֹת אֲשֶׁר-שָׁלַח פְּרָעָה
 ו לְשֵׂאת אֹתוֹ: וַיִּקְחוּ אֶת-
 מִקְנֵיהֶם וְאֶת-רִכּוּשֵׁם אֲשֶׁר
 רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ
 מִצְרַיִמָּה וַיַּעֲקֹב וְכָל-זֶרְעוֹ
 ז אֹתוֹ: בְּנָיו וּבְנֵי בְנָיו אֹתוֹ בְּנֵתָיו

וּבְנֹתָיו וְכָל-זֶרְעוֹ הֵבִיא
 אֹתוֹ מִצְרַיִמָּה:
 ח וְאֱלֹהֵי שְׂמוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 הַבָּאִים מִצְרַיִמָּה יַעֲקֹב וּבְנָיו
 ט בְּכֹר יַעֲקֹב רָאוּבֵן: וּבְנֵי רָאוּבֵן
 חֲנּוּךְ וּפְלֹוא וְחֲצֹרֶן וְכֹרְמִי:
 י וּבְנֵי שִׁמְעוֹן וּמּוֹאֵל וּמִימִן
 וְאֶהֱד וּיְכִין וְצַחֲד וּשְׂאוּל בֶן-
 יא הַכְּנַעֲנִית: וּבְנֵי לֵוִי גֵרְשׁוֹן קָהָת
 יב וּמֵרָרִי: וּבְנֵי יְהוּדָה עֵד וְאוֹנָן
 וְשִׁלָּה וּפְרִיץ וְזֹרַח וַיְמִת עֵד
 וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְהִיו בְּנֵי-
 יג פְּרִץ חֲצֹרֶן וְחִמּוּל: וּבְנֵי יִשְׂשַׁכָּר
 יד גִּדְדֵי וּפְוָה וַיּוֹב וּשְׁמֵרוֹן: וּבְנֵי
 זְבֻלוֹן סַרְדִּי וְאֶלֹן וַיְחִלְאֵל:
 טו אֱלֹהֵי | בְּנֵי לֵאָה אֲשֶׁר לָדָה
 לְיַעֲקֹב בְּפָדָן אֲרָם וְאֵת דִּינָה
 בְּתוֹת כָּל-נַפְשׁ בְּנָיו וּבְנֹתָיו
 טז שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשׁ: וּבְנֵי גֵד צְפִוִּן
 וְחֲגִי שׁוּנִי וְאַצְבֵּן עֵרִי וְאַרְוִדִי
 יז וְאַרְאֵלִי: וּבְנֵי אֲשֶׁר יָמְנָה
 וַיִּשׂוּדָה וַיִּשׂוּרִי וּבְרִיעָה וְשִׁרְחָ
 אַחֲתָם וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר
 יח וּמִלְכִיֶאֱלֵל: אֱלֹהֵי בְנֵי זֵלְפָה
 אֲשֶׁר-נָתַן לָבֶן לְלֵאָה בְּתוֹת וְתִלְד
 אֶת-אֱלֹהֵי לְיַעֲקֹב שֵׁשׁ עֲשָׂרָה
 טט נַפְשׁ: בְּנֵי רַחֵל אֲשֶׁת יַעֲקֹב
 כ יוֹסֵף וּבְנִימִן: וַיּוֹלֵד לְיוֹסֵף
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יָלְדָה-לוֹ
 אֶסְנַת בַּת-פְּרוֹטִי פְרַעֲ כַּהֵן אֵן

ז לוי: ויבא יוסף את-יעקב אביו
 ויעמדהו לפני פרעה ויברך
 ח יעקב את-פרעה: ויאמר
 פרעה אל-יעקב כמה ימי שני
 ט חייה: ויאמר יעקב אל-פרעה
 ימי שני מגורי שלשים ומאת
 שנה מעט ודעים היו ימי שני
 חיו ולא השיגו את ימי שני
 חיי אבתי בימי מגוריהם:
 י ויברך יעקב את-פרעה ויצא
 יא מלפני פרעה: ויושב יוסף
 את-אביו ואת-אחיו ויתן להם
 אחזה בארץ מצרים במיטב
 הארץ בארץ רעמסס כאשר
 יב צוה פרעה: ויכלכל יוסף את-
 אביו ואת-אחיו ואת כל-בית
 יג אביו לחם לפי הטף: ולחם
 אין בכל-הארץ כי-כבד הרעב
 מאד ותלה ארץ מצרים וארץ
 יד כנען מפני הרעב: וילקט יוסף
 את-כל-הכסף הנמצא בארץ-
 מצרים ובארץ כנען בשבר
 אשר-הם שברים ויבא יוסף
 טו את-הכסף ביתה פרעה: ויתם
 הכסף מארץ מצרים ומארץ
 כנען ויבאו כל-מצרים אל-
 יוסף לאמר הבה לנו לחם
 ולמה נמות נגודה כי אפס כסף:
 טז ויאמר יוסף הבו מקניכם
 ואתנה לכם במקניכם אם-

לב והאנשים רעי צאן כי-אנשי
 מקנה היו וצאנם ובקדם וכל-
 לג אשר להם הביאו: והיה כי-
 יקרא לכם פרעה ואמר מה-
 לד מעשיכם: ואמרתם אנשי
 מקנה היו עבדיך מנעורינו
 ועד-עתה גם-אנחנו גם-
 אבותינו בעבור תשבו בארץ
 גשן פי-תועבת מצרים כל-
 מזא רעה צאן: ויבא יוסף ויגד
 לפרעה ויאמר אבי ואחי
 וצאנם ובקדם וכל-אשר להם
 באו מארץ כנען והנם בארץ
 ב גשן: ומקצה אחיו לקח
 חמשה אנשים ויצגם לפני
 ג פרעה: ויאמר פרעה אל-אחיו
 מה-מעשיכם ויאמרו אל-
 פרעה רעה צאן עבדיך גם-
 ד אנחנו גם-אבותינו: ויאמרו
 אל-פרעה לגוד בארץ באנו
 כי-אין מרעה לצאן אשר
 לעבדיך כי-כבד הרעב בארץ
 כנען ועתה ישבו-נא עבדיך
 ח בארץ גשן: ויאמר פרעה אל-
 יוסף לאמר אביך ואחייך באו
 ו אליך: ארץ מצרים לפניך הוא
 במיטב הארץ הושב את-אביך
 ואת-אחייך ישבו בארץ גשן
 ואם ידעת ויש-בם אנשי-חיל
 ושמתם שרי מקנה על-אשר-

כא את-מנשה ואת-אפרים: ובני
 בנימן בלע ובכר ואשבל גרא
 ונעמן אחי וראש מפים וחסים
 כב וארד: אלה בני רחל אשר ילד
 ליעקב כל-נפש ארבעה עשר:
 כג ובני-רדן חשים: ובני נפתלי
 כד יחצאל וגוני ויצר ושלם:
 כה אלה בני בלהה אשר-נתן לבן
 לרחל בתו ותלד את-אלה
 לויעקב כל-נפש שבעה: כל-
 כו הנפש הבאה ליעקב מצרימה
 וצאי ירכו מלבד נשי בני-
 יעקב כל-נפש ששים ושש:
 כז ובני יוסף אשר-ילד-לו
 במצרים נפש שנים כל-הנפש
 לבית-יעקב הבאה מצרימה
 שבעים:
 כח ואת-יהודה שלח לפניו
 אל-יוסף להודת לפניו גשנה
 כט ויבאו ארצה גשן: ויאסד יוסף
 מרכבתו ויעל לקראת-ישראל
 אביו גשנה וירא אליו ויפל
 על-צואריו ויבך על-צואריו
 ל עוד: ויאמר ישראל אל-יוסף
 אמותה הפעם אחרי ראותי
 לא את-פניך כי עודך חי: ויאמר
 יוסף אל-אחיו ואל-בית אביו
 אעלה ואגידה לפרעה ואמרה
 אליו אחי ובית אבי אשר
 בארץ-כנען באו אלי:

י" אֶפֶס כֶּסֶף: וַיְבִיאוּ אֶת־
מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם
יוֹסֵף לֶחֶם בְּסוּסִים וּבמִקְנֵה
הַצֹּאן וּבמִקְנֵה הַבָּקָר וּבחֲמֹרִים
וַיִּנְהֵלֶם בְּלַחֵם כָּל־מִקְנֵיהֶם
י"ח בְּשָׁנָה הַהִוא: וַתֵּתֶם הַשָּׁנָה
הַהִוא וַיָּבֵאוּ אֵלָיו בְּשָׁנָה
הַשְּׁנִיָּת וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־נִכְחַד
מֵאֲדָנִי כִּי אִם־תָּם הַכֶּסֶף
וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל־אֲדָנִי לֹא
נִשְׂאָר לִפְנֵי אֲדָנִי בְּלֹתִי אִם־
י"ט גּוֹיֵתֵנוּ וְאֲדַמְתֵּנוּ: לְמָה נָמוֹת
לְעֵינֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם אֲדַמְתֵּנוּ
קִנְיָה־אֶתְנוּ וְאֶת־אֲדַמְתֵּנוּ
בְּלַחֵם וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְאֲדַמְתֵּנוּ

עֲבָדִים לַפְּרֹעָה וְתֹן־זֶרַע וְנַחֲיָה
וְלֹא נָמוֹת וְהֵאֲדַמָּה לֹא תִשָּׂם:
כ וַיִּקֶן יוֹסֵף אֶת־כָּל־אֲדַמְת
מִצְרַיִם לַפְּרֹעָה כִּי־מָכְרוּ
מִצְרַיִם אִישׁ שְׂדֵהוּ כִּי־חֹזֵק
עֲלֵהֶם הִרְעִב וַתְּהִי הָאָרֶץ
כ"א לַפְּרֹעָה: וְאֶת־הָעַם הָעִבְרִי
אֹתוֹ לְעֹרִים מִקְצֵה גְבוּל־
כ"ב מִצְרַיִם וְעַד־קִצְהוּ: רַק אֲדַמְת
הַכֹּהֲנִים לֹא קָנָה כִּי חֵק
לַכֹּהֲנִים מֵאֵת פְּרֹעָה וְאָכְלוּ
אֶת־חֶקֶם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פְּרֹעָה
עַל־כֵּן לֹא מָכְרוּ אֶת־אֲדַמְתָּם:
כ"ג וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־הָעַם הִן קִנְיַתִּי
אֲתֶכֶם הַיּוֹם וְאֶת־אֲדַמְתְּכֶם

לַפְּרֹעָה הֵאֲ־לָכֶם זֶרַע וּזְרַעְתֶּם
כ"ד אֶת־הָאֲדָמָה: וְהָיָה בְּתַבּוּאֹת
וְנָתַתֶּם חֲמִישִׁית לַפְּרֹעָה
וְאַרְבַּע הַיִּדֹת יִהְיֶה לָכֶם לְזֶרַע
הַשָּׂדֶה וְלֹא־כֹלְכֶם וְלֹא־אֲשֶׁר
בְּבֵתֵיכֶם וְלֹא־כָל לֶטְפְּכֶם:
מפסוד כ"ה וַיֹּאמְרוּ הַחִיתֵנוּ נִמְצָא־חֵן
בְּעֵינֵי אֲדָנִי וְהֵיינוּ עֲבָדִים
כ"ו לַפְּרֹעָה: וַיִּשֶׂם אֹתָהּ יוֹסֵף לְחֵק
עַד־הַיּוֹם הַזֶּה עַל־אֲדַמְת
מִצְרַיִם לַפְּרֹעָה לְחֵמֶשׁ רֶקֶב
אֲדַמְת הַכֹּהֲנִים לְבָדִם לֹא
כ"ז הִיתָה לַפְּרֹעָה: וַיֹּשֶׁב יִשְׂרָאֵל
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן
וַיֵּאָחֲזוּ בָּהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבּוּ מְאֹד: